

Benäringsmekytta 105 Lössan:

Ökonomen. Marienberg. Stockholm
tillhär denna bek.

Den sam denna baken krycker
konarn jag på nasen trycker.

R. Larsson R. Larsson
Hjertbruk när så god

Rainhold Hammar

Karna min.

Här thekans dagar äro många och långa.
Lär kranje baderhög. Lär i dagar så
många i så långa för klarna uppå äber
och på ång. Men när jag ser på lördags-
kväll till fjällan min får gå då är jag
djäflar så gläder ändå.

2. W.

Jag har en fästna, och den lilla karna.
Den har jag gifvit, båd psalin bok och ring.
Men jag är djäflar så gläder att jag karna.
Lär den är så soliger och snälliger och kind,
Men när jag ser på lördagskväll till
fjällan min får gå då är jag djäflar så
gläder ändå.

3. W.

Här du Ola hvilken är din nästa lilla
prästun mig på risto husfärder. Lär är karna
soort jag får det bästa för hime skall jag
älska till jag får. Men när jag ser på
lördagskväll till fjällan min får gå då är

Jag lyfven så gläder ändå.
4 W.

Jag blef förargad då jag sått att mig grina
och pristen lunda och svar så han blef
hes och han slände mig till den eniga juna.
Att inte jag kunde min ketkes. Men
när jag sen på lördagskvällen tillfjällan
min får gå så är jag lyfven så gläder
5 W. ändå.

Himmels glädje jag juna mitt försaka.
Om det mig är ablig så godt. Då går
jag heller till bode fan tillbaka eller också
det pristen har mig spätt. Men när
som jag uppå lördagskvällen tillfjällan
min får gå så är jag lyfven så gläder ändå.
6 W.

Men när en gång jag till Himmelen skall
fara Och sluta mitt jaderka lif så ta mig
fan jag en tursen där vill vara. Om jag
inte får hana med mig dit Men när jag uppå
lördagskvällen tillfjällan min får gå så är jag
lyfven så gläder ändå.

3
Luffaren Och Polismästaren.

En tungig ogig kämen luffare infinner sig
på polistationen i Christiania. Mellan honom och
polismästaren. Hvem är det?

Luffaren. Det är jag herr polismästare.

P. Thilken ja & d. Tidrik! P. Tillt namn.
L. Tillt så är jag drucken.

P. Tidrik spara dina krachketter ditt hela namn!

L. Jönarn eller tillnamn. P. Bida bara!

L. Att. Antanas Tidrik. så försäster är jag inte
säker på jönarn. P. Hvad säger du?

L. Jag har kommit påreis till väiden och jag hade
en tillhugbar men så ni lågtes var nattut so
haltt att den en af oss på i jät. Och om det var min
eller jag är jag inte säker på. P. Hvar är ni föddel?

L. Jo född är jag det är jag säker på.

P. Var är ni född säger jag? L. På ett rindarn.

P. Jag menar i vilken stad eller hamn?

L. Har i sten Thor jag att det var min jag var de
så liten så jag min inte säkert.

P. Har ni föräldrar? L. Jo det har jag säkert

en för 10 fädernas och en mor för 10 sönder

P. Lefva edso färdstaden? L. Nej min mor
dog innan han begravdes och för lefde till hans
dog. P. Hvad var eder far? L. Han
var rackelryggig gubbe stäcker

P. Det kunde han väl ej lefva utaf

L. Ja men inte dog han af det heller.

P. Ja menar vool hade han för syrselsättning

L. Litet af varis för det mesta klödde han morak mig

P. Kungsta into hvad lefde han af?

L. I början af intet rederi blef han äpplegumma

på torget P. Äpplegumma på torget säger ni.

L. Jo i mor ven äpplegumma och när han vände
någon i väcket afstog han afären för att afären
skulle stanna i släkten. P. Hadde han ingen annan
sysselsättning? L. Jo om kvättarna ven han med
föreningen om bränninets bortskaffande.

P. I godtemplarorden menar du.

L. Nej de drucka rei mycket att det skulle ta slut.

P. Anna! L. Nej såcken hade han ingen!

P. Är ni ungkarl eller gift? L. Det är jag

P. Hvilket barn? L. Både delarna!

P. Inte kan ni vara ung karl och gift må.

L. Jo för att det först var jag ungkarl sedan

blef jag gift med ett fruntimmer

P. Ja det förstår jag inte kan man vara gift med en karl!

heller! L. Jo syntes min är gift med en karl!

P. Hvar är en hustru? L. I Amerika så är man är jag

en godt som ungkarl! P. Hvilket barn hade ni?

L. Ja det må ni säga gud bevara både mig och er.

P. Hvilket barn hade ni? L. I Sverige så är det

L. Är det till mig polismästaren L. L.

P. Ja till hvem annars? L. Han polismästaren bud mig

hålla häften. P. Hvilket barn hade ni? L. Han polismästaren bud mig

ni är L. I pariskes för 2 är rederi var jag 27 år ni är jag

28 år! P. 30 år menar ni väl! L. Nej jag har lefvet

ett år i Sverige och det såhvar jag ej här i Norge

P. Hvad lefver ni af? L. Det är som det faller sig

jag är icke härnagad skatt jag säga men burt

tycker jag om ärtor och fläsk! P. Hvad har ni för yrke

menar jag? L. Jura är det på det viset ni menar

Ja ser ni jag skulle egentligen list tycker men

så hade jag en bror som skulle lära mig att spela flöjt
 och så lärde han halften af vår förmögenhet rakt ut funder
 och så hade jag en syster som skulle lära mig fransyska
 och då gick den andra halften ut funder så jag får säga
 för mig själv. Och så skulle jag bli regerlagare som jag
 ej kunde gå baklänges så ville ingen ha mig ja det har gått
 alldeles baklänges för mig, ändå har jag ej riktigt kommit
 ut därifrån. P. det är den största grannheten jag någonsin varit.
 Huset önskar ni K. Just det jag skulle önska att en och
 stals från mig alldeles oömtat. Vackert jag låg och sof utanför staden.
 P. den såg han ut. Laga hvad utvändigt behöfver så tror jag nog ni
 kan få fullständigt öfversikt. Den var ursprungligen god men af ni
 och mäden har den fått en kramke manikylor på sig i grönst ni
 fången är nästan oberäknlig. Det var två år som jag var där, samt
 korten som var afslipade mest alla kungarna fattades utom
 en som låg i fickan, men alla kungar hade varit i jag sågar jag
 ja kanske det var för många det är nog tydligen P. K. den har ni
 ha tagna guldsmåttning ja i det mycket vändiga förtydningar
 inte den som kungarna vilde jag glada kungarna
 de inte P. Det var mig inte. P. Det det är jag inte. P. ni fullt
 mig inte fullt nu inte
 Tukt är ofröjlig ja er väg, om vi på tag i ruckar
 skall ni på den tilltänka. Skuffaren tackar ni
 mycket tjös.

Murielberg den 29/4 1706 & Bopman Beners nysskrift.

Jag är blott en mästare och inget annat
 fattig är jag lifvis eldlig rik. Thysen den
 har jag färlän den är ~~den~~ Rik väl bättre
 än en liten t. d.

2 Jag är blott en ringa fattig sjäman när
 som jag står i min sköna sjämansdräkt
 Vill du mig följa på den glada färd
 Du min sköna sköna riddars må.

3 W.

Och en handelskare lä till henne sade
 Har du digar vill du bli min brud
 Allt mitt guld jag ämnar dig att gifva
 Blott din sjäman du nu öfverger.

4 W.

Kj. eldlig har jag älskat någon handelskare
 Ej någon handelskare vill jag ha och min
 sjäman vill jag togas vara. Håll den
 lifvis sten guld.

5 W.
Och när skeppet ~~lägga~~ sista ankar står
en fläcka i midt skeppets ständ Sjöfarväl
min fader och min moder snart går förlorad
till ett bättre land.

6 W.
Och när ang sjöman fram till kunn
hasten Han faller ner på sina blotta knä
Han sin arm omkring hans hand den
lindar Och sen svajjar skeppet utet sjön.
Slut. Mainz 104 Fickbunden 59/10

Kärlhvisa. N:1.
Du bar i mitt hjärta du bar i mitt sinne
du sanner vället min smärta du kan mist
allrig bli min nej nej nej allrig allrig
du kan mist allrig bli min.

7 W.
I bålet har jag inristat mitt namn
och lefverdt tigger dig vara älska dig
intill min död ja ja ja allrig allrig
älska dig intill min död.

3 W.
Thoufär skulle jag ~~älska~~ älska den jag ej
kan ja hvarfär skulle jag vakna just då
jag drömde som så just då jag drömde som
så allrig allrig älska den jag ej kan fö.

4 W.
Så säson du älskar så älskar jag dig igen
min min minnende kärlek kan allrig
sluckna hos mig nej nej nej allrig allrig
kan allrig sluckna hos mig.

5 W.
Dig dig jag allrig förgämnar dig dig
för enigt jag min snart snart grafvar
mig jämnar sällhet på jorden ej fins
nej nej nej allrig allrig sällhet på
jorden ej fins.

6 W.
Brist brist bälände hjärta snart snart
så fins du ej mer fri fri fri från all
smärta grafvar blott sällheten ger jag
jag sjungen allrig allrig grafvar blott
sällheten ger.

7 W.

Den som nimen har diktat det har
ett elskande par som kopers elskadt
hvarandra allt ifrån ungdomens dar.
nej nej nej aldrig aldrig allt ifrån
Slut. 104 ungdomens dar.

Fröken August.

1. A.

Fröken August var bigifvadt med den skänade
betag och hon änskar bli förtäfvad mer
och mer för hvarje dag hennes marmorkista
gallar under baken sväller upp ingens
blödning mera gossar. Hennes kära vill tag
2 W.

tyg.

Såta flicka du är frödig som en gång hennes
far du skall rida du är frödig och motar
med husken ta, i det fallet bara grappa
vill jag lyda utan grupp, jag vill genast
gå till stallet och med husken rida ut.
3 W.

Och ifrån den dagen ständigt han af

husken tar lekten ty det berödes så
behagligt och det går så god moten som kung-
pens jernafilning värkar högre rutes
Och af vållast går en ilning genom meg och
4 W.

ben.

Och han sväcks ingen fara. Att han vill
att det skall gå och han ropar blodsa bara
var ej sådd här endast på snart en
kärnan August blifver vattnar själf
sitt sate ibland och han ofta föder gift
5 W.

med sin herte band.

Snart en oftern eti skammot så här gick
så omsorgsfullt stå föderummet där har
i helmen slags small men han lät
sig ej förskräcker utan lög som smeten
stelt snart han såg två händer födka
under kjalet fara vill.
6 W.

Go han lög fastän han hände en förhållig
stor maskin som mot lilla gluggen
sprängde liden vill han hände igen

Älsk han lites håra fast han sprängde
med lust och tvärlin söker han ett gäro
parten brud och läser hög.

7 W.

Ly du glöde stund är inne i den met på
hvorn han tror att bli beitt den bruden
äro som så nära sjuvund bar men på halva
vägen stannar bakken ja ty det var han
och han tänkte helt för lögen att det icke
hja vara han Thomas den som Drattinge-
goten denna kunnat muna tågrund skval
smög den hite satar här vid denna stund.

8 W.

Och på alla gamla märken han det icke
vara han fint är skinnat för är rårken
släpigt med förfäran ropar han är det
hankända friken själv O hjälp mig stå
nu är det allt för rent allt vända va ej sött
kär bara på och han kärde gånger fyra
småja fans det nog tignis ropar bara
som i gea var ej sött kär endast på.

9 W.

Kurken sparkack i kalmen ty han var
en ask husar och så ligger han den gråden
ett han af feltoz bärjet har sinnande
i vällustflodur ropar tignis sist så
sött Håden efter ger jag faderkam i hög för
104 Licklund. Slut. Svare på brall.

Härken katches för unga kvinnor.

Störste budet) Du skall icke hafva flera fäst-
männer än en. (And är det) När du på
allvar har utvalt en riktigt hjärtvän
skall du icke alls big dig om alla de andra
som svärma omkring dig men här
hafva endast en d v s. En i sänder och
skulle du ge miste en konstnad så fins
tillsäkthet många kvar att välja på.
(Andra budet) Du skall vara fäst i ett
(And är det) Du skall icke tillåta Hårerna
att vara närgångna och fastän de finnas som
saga att intet är så ofärligt som människans
tun.

Så tro inte det ty det finns något annat
sann är vida ofärligare när du än så obetyd-
lighet dygget en hysser kan ju inte göra någon
skada förtän det heter att hyssaren är myshelst
till händelsen tingslös. (Tredje budet) Du
skall icke vara tillgjord (Thod är det) Låpa dig
inte kvar gång en huse ser på dig lit inte
ögonen låga omkring som kränningar gör
dig icke till att vara så som du är i
verkligheten ty manfokken är inte lätta att
bedra du dömma kan du till ena men med
den bör du helst ingenting ha att beställa.
(Fjärde budet) Du skall icke ljuga din nästa
här är icke heller herrar icke måka sig något
kvant herrar fjärra är fjärr (Thod är det)
det en hvar behålla sitt allt finns tillräckligt
fjäder alla ty i det händelsen är alla behålla
den stora, inte på att vara en annan förtän
till dig, varar kan herra i dag så skall kan
i morgon också behålla dig. Du bör ej heller
någon annan hållt bestämme något med allt.

man ty, därför hanna många obetydligt tygsta
och kvinnor döpa ofta herra regler till den
de skulle begagna dessa på sina ategna män
sann undan ett själv tilltill dig därför.
(Förste budet) Du skall icke använda paralogg
eller på annat sätt misadig förfärlig.
(Thod är det) Det bör du säga ett oshäligt djur
behålla sin guldmed för sig själv de skall icke
skyla din vacker panna till för att efterkomma
de slugs modishet hvilka behåller hettentotter i
stället för unga kvinnor de skall icke halbrjunt
och ständigt stå framför spegeln det visar inte
facka ej ett allu skola hanna dig är du vacker
så blir du nog herra icke ändä. (Sjätte Budet)
Du skall älska din utvalda och blott herra sina
(Thod är det) De kan trefast och icke skall de offera
herra ett fjärra och ett och hängifast.
Du bör icke vara för herra och icke vara svart
sjuk icke tänka på andra förtän och herra
fel bör du se fel herra herra så förtän
med händelsen.

(Ljunde Brevet) Du skall misse mig ännu
snart din hälsning (Thod är det) Du skall
lita honom för hyss och så ofta han vill
och inte rugga honom i armen eller stöka
med knäppar, och så ofta gång skall
du ge honom en snällhyss och säga
Om du sate någonting eller något annat och
hade ett smitt med honom så får
du se hur g. l. han blir och stöka
hvar. (Attend Brevet) Du skall vara
uppmärksam och sanna (Thod är det) Du
skall också lita som du var sönd och
hvar af sig för alla ansefolk ty det
blir ändå någon af dem som du snar
t. l. fastnar för. Du skall också sanna
eller dina så snart det tolas om hyssar
och hälsat ty dessa hvar och ett
afskrifas och vi meta för resten att de inte
är så blyg som inför en man mellan
fyra ögon. (Thod är det) Du skall också
vara lättsagen och inläst (Thod är det)

Du skall också lita hvar och en inläst af hvar
som helst ty de tolka ofta ansefolk och
så ofta du en säger till mig och min fröken
hvar vi är nöcker hvar och en hy och
hvar vi. Tänds vi är snarare den skänst
jag skädat så skall vi inte jessis till allt
sammans ty hvar och en är en gång sönd
och när en annan gjast sig riktigt till och ber
dig om en hyss så skall du säga nej aldrig i
hvar sate Petrusen nog är vi goda värm
men inte bekäma vi hyssar för det och bli
han allt för enis så fråga honom om han
bekäma att g. l. vatten att afskylla blodet med
gabonars det afskyllig hvar och en.
(Ljunde Brevet) Du skall vara en för en
din dygd (Thod är det) Detta är det viktigaste
af alla hvar hvar du är g. l. sateas eller
skänst du med hvar och en så var alltid
för din vakt så att de icke varas ifrån dig
din dygd ty till en hvar är de så inställt
samma men hade ett hvar och en

Fig så skatte de åt dig på baken och
säker de göra den färdig så säger han
en at dig färdig skugga en fläsk
skall är mera värd än 10000 kronor i
kungift. Men penningar kan man alltid
få men den färdig de dig den kan aldrig
återfås och den jaggden som skänker
sin. Tillkommanle make en ren och dygdig
kärlek kan få mera med sig i bost
än miljonärers dotter med sin färdig
de dygd. (Efter Pudet) Låten oss i
aflykt samt make på glädjebägaren
och bry dig inte om går färdig de är
stolta. (Skud är det) Låten oss i
söndant det är glädja oss med de glädja
och njuta aflykt på ett behagligt
men färdig sätt låten oss i
glädja öfver kvern som skall blifva
vår make ty alla kan de i grund
och botten bra när man färdig ett tag
den färdig sätta sidan Skud säger om den

unga lärarinan om alla dessa bud, det
säger hon det var då ena präktiga bud
den skall jag stå på och höja samt
färdig min väninna så att kan vi
blifva lika klok som jag är nu. Sht.

Hälsing den 9/2 1906 Gustaf Lohm.

En liten visa.

1 W.

En liten visa jag nu vill som är alldeles
ny på det det ben inget i miniska fly
det fick färdig färdig se här om den
när kan skall se en skönt färdig

2 W.

Star.

I ungdom kan steg med sin bepröf
i hand och st. den omme ett med
en man och enklighet var kan det kan
man se för bilde höj yggeligen kan
baktid.

Söfkrakts beöfjad hen intet ett gånck för
ett älskars med en sådan man ty han
var ju ständ af vår kristna mittigjen och
han var ju löjtuant till beths beöfjan.

4 W.

De talade jämt om vår syndliga värld om
vårdliga nöjen om stukt och flärd och flärd
fin var fröken det hande man se ty skrytlig
var sjalen och bängle på var sol.

5 W.

Om resten de både med guld i hög och sofvt
det fick den det kan man först se ty
och den gaf han henne söt sin mittigjen
iöfsligt emellan var jämsvågstaten.

6 W.

När de skedd skilja sin bärsk ständ de
gskul tog af var andra så ämt han var
de gick med sin kappvack i hand och
fröken med tigt så höfvt förvar.

De skulle se på hafvets faser, Di
skoppet knakar i kvars jag, Och
seglen stutas uti trator, Och någon slår
öfver skoppets bog.

--- 5 ---

De skulle se hur vigen svallar, Och
hafvet rasar i bragg och skum, Di styrman
röst till refning skallar, Off skäck och
lara de dö bli stum.

--- 6 ---

Med ett friskt med som allrig trytes,
Och oförferade som vi är, där älskan går
och stormen ryter, Vi döda ingen rödla
för.

--- 7 ---

Och högt i höjden mot vigen kammar,
Om sankt vi med i offerande djup, Di
stus in i den kristen flammor, Vi måste
äntro på rocken ut.

--- 8 ---

Di sett vår kurs mot höga norde, Och
hvariat segla vi i snällt, Till träs ständ

af svenska jorden. De säs glädes.
 De säs i alla -- 9 --
 För ständens sto de träs o fader. Och
 många mig med för på kind. Vi
 gemensamssas med alla gläder. Närhem
 vi komma för förlig vind.
 -- 10 --

Om mitt jag så glöddt förtöje. Allt
 med mitt skoppo i söder kaimen. Och
 under vintern. kamma de ja. Allt i
 en elskad glädes fäma -- Helt
 Brevringerskytten 101 Eriksson Marieberg
 skrifvet den 48 1806 Stockholm.
 Har de säs 8 dagar kvar vid kängarna --

1 W. Abraham	Och Sara. 2 W.
och Sara var	Och han lette mig gi
kundsa ai han gjord	Att jag nu fäna berit
sig en jagt så väi	To till sin bär i
Och säs han var 80	att till att väl med
och till att de var till	att till mig i
färligt ai fösta mig ut	ai fösta mig ut.

Den övergifni.

- Och han var på kinden sågar
 I den dunkla kullens skund.
 Ar ditt kärlek, som sig i plåga,
 Har du brutit ditt färlum.
 2) Eller har ditt i ditt hjerta,
 Run en annan skuppit in.
 Då jag inram med min smärta
 Har och klagat i mitt rin.
 3) Hvar för lef du genast bruten
 Spräda litja i din vär.
 Då jag inram och förpunter,
 Långt vid grufven står.
 4) Minns glans kring berg och dalas,
 Lärkan står i skyn sin döl.
 Men uti mitt hjerta tällur
 Om ett rivet kärlekens döl.
 5) Frid med stoftet, frid med mulen.
 Frid med dig mig fardne mör.
 Men långt fjärran uppi kullen
 I hall mig Willhelm blommar strö.

Ljömansvisa

Lese är nu förflutet sen jag skäddade
mitt land och den dejliga jungfrun och den
sharan försöran det är skyhöga fjellar
under himmelen den blå och det grönskar
i vårt federnesland.

(2)

En afton vi seglade i nattelig vind so
då möter oss ett skepp för en natt skarp
ilig vind och på fören af det skeppet
stod en flicka som var sön o vem var
denne däjeliga mö

(3)

Jag skäddade den sjöna med förljusande
behag mina ögon de svettas vid varenda
sta dig jag henne ej kan glömma om det bästa
skall mitt liv jag vill se jag vill se hon
honne mer.

(4)

Jag kastade mig neder uti bäljarna
de blå för att sedan ombord på det
skeppet komma på och det ljödades

mig att vid fallrephappan stå och ombord
på det skeppet komma på

(5)

Kapptenen spørjer ann varifrån kommer du
jo jag kommer ifrån bäljarna och uppr-
drages nu jag stod vid fallrephappan
när seglen jordes fast och jag störtade
i bäljarna med hast.

(6)

Kapptenen som mig räddade han till
mig sade då hör du min saste yngling
kom i kajutan ner och jag blef glad i
hagen ty den sjöna hon var där hon var
räddarens dotter så kär.

(7)

Och stormen bröt lös och vårt skepp slags
i kras mellan spillror och urak där fick
kajarna kalas jag räddade den sjöna och
hon stöt sig i min famn ty hon viskade
så kärleksfullt mitt namn.

(8)

Landet jag nådde med min bördä så
tung hemmat jag kastar och kärlek
blef min lön ty nu är hon min maha
men alltså vill jag mer ifrån branshon
i spinn falla ner.

Skrifven i vachten af Beväringsstycken
145 Eklund 3 kompaniet

Kalle och Lisa.

Kalle han var född i våldens sista ende
och Lisa hon var född i ett jäkla stort
slände kallan kallala kallan kallala
kalladiralantey.

(2)

När kalle var tjugo år exortan beväring
ä Lisa hon tog plats som köksa
hos en tjuring etc.

3

Kalle sör sej full tog sin jennarat
i kragen ä Lisa ja hon blev af en
korpéral bedragen. etc

Ä kalle han blef förd i arresten med
det samma ä Lisa hon blef sjuk och
sen så blev hon mamma. etc
(7)

Och gossar aften er för edra jenneraler
och flickor aften er för edra korpéraler etc
(5)

Och Kalles farsa gick och tiggde mynt
i prungen ä Lisas marsa sig från
kärningen och ungen etc. Hatt
Skrifven af 145 Eklund 3 kompaniet
Klockan 1 den 19 Augusti 00.

Hon väl större sällhet råda
Något juffligare än
"Uti flickans ögon skåda"
Ljufva rena kärleken
Ljufvigare är ändå
Ofta på älskarinna få

Skrifvet af Olof 82 Lidström
på Kasärnvachten den 19/8 1906.

Kungöresor

Alman och frivillig sktionen som
föreståttes på Dunderhyttan på Hessel
backen i början på förgående minnad i
statet af förra vacken på måndagen strax
efter kl. 6 på eftermiddagen ut gårdens tre
veckor öfver om gårdens strax i slutet
af mikadians evangehum och in på
Lontaboda Gårdstun med trädskinka
i försen så vet ingens om tid eller stund
när det blir. Där kommer att föreligga
ett vitt skinn efter den svartaste katten
the sluar varmt vatten en liten
tobaksask the sprutning signaler the
styckers sprutning stenskalas kalling
en lösfästare och löständer och af alla
dessa såljes ett i händes knifvar
gafflar och knivar till både gutter
och gammare gossar och flickor
Kärselshop som massas i både i ut
och i skur och flera hyttor lytt både

ser och ett så finnas orar och fär
kor samt en liten so och en stor
korg med häns samt tvålhan och
stoliga andra andra. Djer i olika
personer. Allthar och hembyggna
efter nutidens smak såljes med både
golf väggas och tak ökrarne som
är alla skötta tälkarna äro jämt med
marken af natta engar härr och
berg och backar sådant det ser ut
följer med uthus och kammar med
någonstund mera som ej kan uppräsk
has på pappes väsko och kända
betala om möjligt föra sin dot
sesten vid blubbblaget ontungen
de halwa pengar eller i (by) Thwaye
besökare Lutas på Lötäring såsom
all och den på en Kaffkaka en tärte
samt en kotte i smär och att stopps
Lingholms mikroskopiskt tranekannan
Lötäring Lötäring Lötäring Lötäring

anropadde samt till sitt smärjande
fordr på bår bordet samt en kaffebrygg
på kaffepuckan. Dunderhyttan och Käs
stenshagen den 28 Januari 1908 när
kl. fattas 36 års i ett kammarstofs
skrifvet den 21 Augusti 1908 af H. E. Eriksson
Skrivningsrecept vid Kongl. Högsk. Frängkä
3 Thompsons. efter anvisningen O. E. E.

Eftertryck Förlagdes

Till Jul min bästa välbefinnande tag
Hälsa är tryckt. Och därför jag
Önskar dig hälsa till kroppen och själ
Älskade min må dig till godnatt.

När jag ska till dig tänker
mer jag änkarst älskar dig
Kanske du ditt hjärta stänker
att en annan och glömmen mig
L. Oscar Bengtsson

Elfsborgsdikter.

v. 1) Den blomstervigda gondolen gled ut
äfrer Elfsborgs böjor gläd och det var så hemt
i den mörka natt en fläta skön vid rodet
satt.

v. 2) Fring pannen bar hon en lagstämning
begrund af självornas milda glans. Han
junga om rennen så djup och här som upprätt
Elfsborg fängslad är

v. 3) Och Herman hörd den stämman
klur som genom jernställda fönster far
Hälsan han ropade min sängaren nog
känner jag din röst igen.

v. 4) Jag hafver måldat ett barn för dig
det kunde du ju ha förlätit mig men
härleten den är lika stor som jag
som prä Elfsborgs bar.

v. 5) Men stormen ryter och askan går och
vågorna emat. Elfsborg står. Det blottar
till och färgen rager sin sängaren i halvan
blå

v. 6) Att sitta inspärrad i en bur så
klagen fången o jag arna Gurellin
Ligrids och jag dela med min graf skall
blifva bäljan blå.

v. 7) Den skall jag sörorn en välbud ge
ibland de vilda skären grä. Min Ligrid
uti ett annat land jag trycka skall
din lagna hand.

v. 8) Och fången der uppi Elfsborg satt
tills dess han ynske derifrån en natt
och störtar sig uti bäljan blå för att sin
Ligrid återfå.

v. 9) Och minnen gång uppi Elfsborg ser
man hafver hört den stämman sen och
dessa stämman man kint igen ty det
var fångens sångurven.

Slut afskrifvet i Huset vid Marieberg
den 25 September 1904
af 225 Eymann
Bevåringsman

Fångverksamheten

v. 1) Jag minns trakter kring alle delar
kanvika strand, med dess sägar och skugga i
var rik. Och der hörs sågarnas varrel från
strand och till strand och i skogen hörs
småfåglaars skrik.

v. 2) Jag är född i en kaja vid kustrikens
strand bery och i Skartuik der har jag
mitt hem och der lifna jag lycklig förutan
att sorg ty jag älskar och tillber en vän

v. 3) Och som lifna i horden vi sitta i hä
och lyssna till fåglarnas sång och hur
lyckligt att älska och smeka vi få ty de
blifver ej tiden så lång.

v. 4) Karolina så heter min blivande må
hon är skön som en sommars sol och för
hemme vill jag lifna för henne vill jag
då, när som lifnet ej flytt har sin kar.

v. 5) Jag arbetar vid sågarn från morgon till
kväll, men min lön der är ringa ändå,
och den är jag så glad och så lycklig och

såll ty min lott ingen afunda mig.

v. 6) Ge mig år ländad och ängvinstens friska gå
hem och jag silar med vängande steg. Seilars
blår jag mig och skyndas ni vet nog till
hem Karolina min älskade vän

v. 7) Och till sunnsvall ni erte ibland mingen
gång uppri sig någon till lifbokig a och då
kan ni väl tänka ej tåles lef lång när ni
vandra förlästa ni två

v. 8) Karolina hon smekte så ofta min kind
och hon ^{och hon putar sin panna mot min} härt
Och då hörs det så härligt i oflönens mind
och hon viskas jag enigt a din.

v. 9) För jag lyra till hösten då gifter jag
mig Karolina hun radnar och ler, det
ger så lätt att arbeta med tanken på dig
gåva ~~linda~~ ^{linda} till hilsen jag ständigt dig ses

v. 10) Och hon radnar så milt till när en lyra
jag begär, men hon nekade sin fastman det
ej ty vi hälls hvarandra så hjärtligt
här skall nu kärleken vackla avg.

Slut afskrifvit i Kaseren vid Österberg
den 25 September 1904 af 225. E. Gunnar
Gunnar Gunnar

Luffarevalse

1) Ju vår sin stans luffarn ser
Han blir så mjukt som ett var
Han kenne ömme bliska ger
Och bjuder upp na stak.
Med kiltiga armar kring kalsen
Han fröjdar sig med glans
I den kiltiga luffarevalse
Jo rord som gräns ruans.

2) Men när som luffaren luffat bort
Bli stansan blek och skrat
Han smakar varken rätt eller tort
Af bara kärleksmal,
För se gräsen den sitter i bakken
Var gång hon tänker på
Den kiltiga luffarevalse
Sånn hvar ej mer för trå

3) Inom stansen fått ett litet luff

8te Utes luffarepä

Som uti farsans fet-pör går

ett jabelt ej skall dö

För när som han hunnit sin traxon

Han lemnar för och mer

Och glad uti luffarevalen

Han vandt hela världen gvar

4.

Men när som winga i pögite

Och luffaren luffats sig trätt

Och inga nubbar mer förmä

Ätt läka sin som blätes

Han di med sitt päriga traxon

Han stanson säker gvar

Och glad uti luffarevalen

Han för sin hjärteknapp

Slut

Afskrifvet den 27/9 97

O Borgström Ben-man

vid Träng I la Kamp

Afskrifvet

1.

O. föräls Særlig, delar och fläts

O. föräls o. föräls o. föräls

Nu jag lemnar mitt hem där jag är född

För på ejen för att tjäna mitt bröd

2.

O. föräls föräldrar sysskan så här

I. behöper inte säga för mitt väl

Kasta sargernas kval upp på dörran

Låt ej tårarna rinna på din kind

3.

O. föräls du min käraste vän

Herran skaffar dig en annan vän igår

Den som ditt hjörta är värdig till att få

4. Jag skall aldrig mer i nöjen för dig gå

O. nu far jag på det snallande haf

Kanske däruti jag finna skall min graf

Den skall ej prydas af blann mörna de som

Ej mitt namn skall på grafstens minne stå

Slut

Marieberg Stockholm den 27/9 97

Oskar Wohlfried Borgström Ben-man vid

Träng I la Kamp

Nu dogas det bröder i östern i guld.
 Från Trängen nu låtom oss gå
 Ty här hafva vi varken skydd eller huld
 War rättvis och aldrig si på
 Ty hoppet föresinner i kampen för brödet
 Till arbete lif eller död

En bit att sjungas af alla besörjningar
 som i år lemna Trängen
 Lofs nådens dag d. 27/9. 1848.

Nu är det slut med vår väntan

Karl Hilding Karlsson

Karl Albin Carl 1848 Hansson.

T. O. Carl Bengtsson
 Låns lifsång älskan Karlstiga

Lofs nådens dag, d. 15/11/48.

En dröm

1) Hon satt på blygrar af den öde
 stranden. För henne icke ändtår orsaken låg
 Dett blida ögat spjände hon med handen
 Och saflutet emott emott vintern låg.
 2) Hvar var så ung så skön jämnval i öns
 Med hvarla ögers och ett hår af guld
 Liverna lik in nordens karta varar
 Så ung så skön, som bär och orolig full

3) Här morgensrådens fästa strålar
 i blänkta. På östern spjände hon sin
 på blygrar i ett glas satt. Idet många
 gång mer rofen sig raktat.
 Och många gif bekräftade som enarmett

4) Här datter min mig säger som du rättit
En annan fågel ligger på bälgen lila
Dir skid är icke ett stannar hart dante
Kom in, han kommer jir i' förr endi

5) Din lita hänger stann med branta stänga
Din närtan vinnas och din fågel blir
För god dir röt si gubel kring fjell och
ängar Ljung an, du har mig ~~seme~~ kvar
att njunga för.

6) Min datter lov och rirkade med handen
Förlät, jag kan ej komma med skär
Ty inna bälgen frurett fort med strichen
Du finner du mig icke nära här

7) Ja du jag drömde samma natt har fört
Att jag med honom på hans förtort stoll
Långt ifrån nord, långt hvar dagar varit
Bakom en malmvägg ruten rjunkt i blod.

scar Jungfror
Gästaf Era kung
Jungfrors
Sverige
Europa

finner på din stig förkasta jublingen

fram i min bana kanda blott
astorna ana.

U i från wargen till kvättas
en orätt

nu i löfven falla af om jag
i i deras graf o' bya där o' sifva
us så kanda jag förges vakna i min

vi måste skena du i dina häro

Handskrift
Jungfror
Gästaf
Sverige
Europa

4) Här datter min mig säger som du
En annan fögel till på bäljen
Din skid är väl det stannar snart där
Kom in, han kommer ju i före end

9) Din lita hänger stann med brista
Din närtan vinnar och din fågel dör
För Gud din röst är glad kring fjell
ängar Ljung sin, du har mig ~~innan~~ här
att sjunga för.

a) Min dotter dog och virkade mig ho
 förlät, jag kan ej komma mer ut
 ty inder bäljar frurett fast och ut
 Så finner du mig ike när a här

1) Ge du jag drönke samma natt här
Att jag ned hanan på hans lufvort
Han spån nord, lång hvar slager
Bakom en mullnägge ruten sjönk till

scar Bunters
Gaspard Bunters
George
Europa

finner på din stig förkastade helingen

fram jömin brax kando blot
astorna ana.

I i från morgon till kvällen
 till evigt
 nu i lifven falla af om jag
 i detas graf o' bya där o' sifva
 ur så kanske jag fås vakna i min

vi mässte skina du i dina hörs

4) Här datter min mig rap
 En annan fågel ik på
 Der skid är röt det stann
 Kom in, han hamnar i sig

5) Din lita hänger stann
 Den värtan vinnas och din
 För lyck din röt så glad
 Ängar fjung in, du har mig
 att yngre för.

6) Min datter lov och vilt
 Förlät, jag kan ej komma
 Ty inna belyar frunt
 Så finner du mig icke

7) Du du jag drömde rumma
 Att jag med banan på
 Låm ifrån nord, lång
 Bakom en malmvägg roten

F. Oscar Bengtsson
 Frans Oscar Karlsson
 Bengtsson Bengtssons d. 17/4

F. Oscar Bengtsson

5/2 5/2 Gustaf Eric Bengtsson
 Gustaf Eric Bengtsson
 Sverige
 Europa

om du en tistel finner på din stig förkastad flutingen
 i tank på mig.

ansam jag vandrar fram på min baka hand-blot
 Orkar jag hanson kända lorna ana.

lyf lyckly och vill i från morgon bli kvädd
 Sörj gumman din exalt

när hösten kommer i löfven falla af om jag
 finge följa dem i deras graf i bya där i isfua
 i dol i rommarjur så kande jag feng vakna i min
 lille Orars famn.

Ädlen är möck men vi måste skina du i dina hörs
 i god mina

Den Fins nog kvar

Den kärlek, som grätes måla, fins nog
kvar, fast edert i alla hjerta ej der funnit
har jag insett dock, att ni den finne mig,
en kärlek helig, ren, som eder kan företa;

2) Den kärlek fins ~~och~~ kvar som
skaldar i junga, fast icke ni än der funnit
har. Det vore rarligt om blott alla
unga en oförläsvad i själ ej funnit
kvar.

3) Den kärlek fins, & jag sluta blott
för gifvet den kärlek som är tröget
genom lifvet. Och ser i släders stund
här minna matt. Den är mitt allt i
släders långa natt.

Skrifvet den 24/12 1911
af J. O. Rungsten av Munkfors

D W

Nu slutar jag min visa och
bjuder dig på farväl jag kan
ej längre vara en sorgens
remodsträl när ungdommen
sig samlar till dans och nöjen
då får jag få ja sitta hemma
och nöja mig med gråt

Slut

Med
hög

Med
hög

Trans Carls Rungsten
Karlshög

Munkfors den 25/12 1911

J. Oscar Rungsten

B
Rungsten

J. Oscar Rungsten

Munkfors den 25/12 1911

Med
hög

4 W

O tänk brud jag fick lida för att
ja älskat dig, o nu fins ingen end
som kan ge tröst åt mig, det är
som plöcka blommor på torra
blomsterträd, för der det ej finns
kärlek der följer falskhet med

5 W

Skall jag nu gå och skämmas
för alla som mig ser, och alla som
mig kommer de säkert åt mig le,
för det jag här i världen ej
kunde få bli den, brud, farväl
vi träffas åter i himmelns

6 W

Om morgonnen när solen går
upp på himmelen då börjar jag
att tänka på dig min lilla
vän om kvällen när som andra
bejra sig till ro då får ja sitta
ensam och nöja mig med gråt

7. Den Sörgifvne.

~~Stämning i det brödet som jag äter~~
~~låg för~~

Men min älskade när mina tankar du får
bli dikten, som sjunger för dig.
Min du ynglingens dröm i min blomstrande när
mittan i koraggrart flyddes för mig.

2. Men jag talade kärlekens mör
en kväl. ¹¹
Hus de brunnor så högt i mitt bröst
Och hur lycklig och glad jag brände så
rätt
Inför dig, du var hela min tröst.

3. Men min glädje den blef kort ty
förhjärtad, jag ~~blef~~ var.
Sörgifvne af den som jag älskade.
Men jag var då en ed. att jag skulle
hålla dig kvar

Målar-räkning

	kr	öre
Gjort himmelen i öster mera klar	8	25
Plågt fyra stycken änglar	8	00
Satt ny stjärta på paradisen	8	50
Gjort helvetet mer brinnande	4	87
Satt flera sår på Lazarus	7	95
Hjälpt upp det lindra på Iero	1	00
Rättat igen en stor spricka på Jungfru Marias	10	50
Gjort nytt bröst på Marias Magdalena	5	50
Gjort nytt hufvud på Adams hemlighet	1	50
Satt en äkta nogel i under lifret på Eva	12	50
Gjort ny pung på Isak	0	50
Öfverskrifvit öfversteprästens piga	2	25
Satt ny näsa på fyra Evangelisten	8	00
Igenplugat ett hål på Susanna	4	25
Tänissat Potifars hustru fram och bak	5	55
Gjort Esau mera liden	1	50
Gjort benen på Jakob mera stående	2	10
Satt öra på Öfversteprästen, dräng	3	10

Paradiset den 28/3 1844. Summa Kronor 89 1/2
 Vården Hårlig Målar-mästare 102 baltar

Beväringsmannen
 L: 224 Larsson Mariaberg

Stockholm.

Skvat 223 D.

Den 6 Mars 1907.

Anna Larsson

Barnehusvägen 19 40.

Stockholm

Frank Oskar Bengtsson

Den 28/3 1911

under mina mest lyckliga
 dagar.